

Ал' кат' мойтъ други брата
Не паднахъ при Гредетинъ
И останахъ живъ да патя
Срамъ и жалость тукъ единъ.
Да се скитамъ по чужбина
Дришавъ, голъ и непознатъ
И безславно да загина
Тукъ отъ болестъ и отъ гладъ.
Ахъ недѣйте ме прѣзира,
Азъ съмъ честенъ человекъ;
За душа ми нѣма мира
За скръбъта ми нѣма лѣкъ.

Помня деньтъ въ когото
Изведиждъ спракъ остахъ
И на татка си тѣлото
Кърваво прѣдъ менъ видѣхъ.
И котлитъ азъ продадохъ
Та го въ гробътъ закопахъ,
Тогазъ клѣтва Богу дадохъ,
Тогазъ на бой полетяхъ.

Но душманинъ още тѣче
Наш'та земя, наший кръсть,
Охъ, гладътъ ме тѣй не мхчи
Както жаждата за мѣсть.

Дѣ е България?

Питатъ ли ме дѣ зората
Ме ѣ огрѣла първий нхтъ,
Питатъ ли ме дѣ ѣ земята,
Що най-любя на свѣтътъ?